

ISRAËL IN DE WOESTIJN 4

Bij Refidim, in de woestijn Sin, heeft het volk Israël op een wondervolle wijze water uit de rots Horeb gekregen. Dat was ook de plaats, waar Mozes de Heere had ontmoet bij de brandende braamstruik. Daar kreeg hij samen met zijn broer Aäron de opdracht om het volk te verlossen uit de slavernij. Kort daarna krijgt Zippora - haar naam betekent 'Vogeltje' - ruzie met Mozes over de besnijdenis en stuurt hij haar weg.

Uit de tekst in Exodus 18:5-6 blijkt, dat zij toen terug is gegaan naar haar ouderlijk huis in Midian. Op dezelfde plaats, waar hij toen zijn roeping en opdracht kreeg, stromen nu waterbeken in plaats van een brandende braambos. We kunnen dat lezen in Psalm 78:15: 'Hij kliefde rotsen in de woestijn en drenkte hen rijkelijk met watervloeden; Hij deed beken vloeien uit de rots en water neerstromen als rivieren.' En in vers 24: 'Hij deed manna tot spijs op hen regenen, en schonk hun hemelkoren: brood der engelen at ieder.'

Hier hebben we al eerder met elkaar over nagedacht. Wij gaan dat niet opnieuw doen. Hoewel er nog veel over te zeggen valt, acht ik het voor ons nu niet van belang daar meer over te schrijven.

De Amalekieten. Wij weten, dat het volk nu naar volle tevredenheid zou mogen rusten en verder reizen. Er was brood en er was water. Maar zoals dat ook in ons leven gebeurt, denk je dan vaak, dat alles voor elkaar is. Het stemt ons tot dankbaarheid. De Heere zorgt voor ons, maar dan... Geheel plotseling en uit een onverwachtse hoek komt er ineens narigheid. Weg is dan de rust en komt het tegendeel. We worden weer wakker geschud. We worden er weer aan herinnerd door onze grote Leidsman, dat het hier voor ons niet de plaats is, waar we horen te zijn.

We zijn reizend door het leven naar ons eeuwig huis. Onze grote vijand wil ons echter de vreugde en rust afnemen en ons hinderen op weg naar ons huis. Ook bij ons komt dat soms uit een onverwachtse hoek, zoals dat met het volk in de woestijn ook gebeurde. Amalek, de grote vijand van vroeger, komt met zijn leger en valt hen aan.

Wie was Amalek? Hij was een kleinzoon van Ezau. Amalek is dus familie. Mijn lezer, de broederhaat tussen Jacob en Ezau van lang geleden woekert nog altijd voort in het nageslacht van de twee broers. Dat is tot op de dag van vandaag nog steeds het geval. U ziet waar het toe leiden kan, wanneer er geen vergevingsgezindheid is. Ongeveer 500 jaar later is de haat nog onverminderd groot.

Hier in de woestijn zien ze hun kans schoon om dat nageslacht van Jacob voorgoed te vernietigen. Wat zijn ze trouwens laf! Een leger met wapens valt een weerloos volk met vrouwen en kinderen aan met één haatwens: vernietigen dat volk. Haat en wrok is de akker, waar satan op zaait. Het is een vruchtbaar stukje grond. Maar mijn beste lezer, wie het ook is, ieder die de vernietiging van het Joodse volk als doel heeft, schiet daarmee in zijn eigen voet. Het zal nooit lukken. Het is Gods volk, waaruit toen Zijn grote Zoon nog geboren moest worden.

Later in de geschiedenis zijn er nog weer van die vijanden opgestaan, maar het zal ze niet lukken. Spoedig komt de tijd, dat de Heere Jezus – komend uit het geslacht van Jacob - 1000 jaar koning zal worden over de hele wereld. Dat wil God, en dat gebeurt, maar de vijand van de Heere - satan - wil dat alles verhinderen. Begrijpt u wat er om u heen in de wereld gaande is?

Mozes roept Jozua. Zijn naam betekent: 'God redt.' Wat bijzonder, Jozua wordt de strijder en overwinnaar door de zegen van God middels de zegenende handen van Mozes. Over deze strijd wil ik hier niet verder uitweiden, maar op één punt wil ik u wel wijzen! Weet u wie ook die naam heeft ontvangen? Jezus, dat is onze Redder, onze Verlosser, onze Brenger van Vrede, onze Overwinnaar. Jezus is Grieks voor 'Jozua' in het Hebreeuws.

Als de strijd met de Amalekieten is beëindigd door de overwinningskracht van de Heere, dan bouwt Mozes een altaar. We zullen het lezen in Exodus 17:15: 'Toen bouwde Mozes een altaar en noemde het: de Here is mijn banier. En hij

zei; De hand op de troon des Heren! De Here heeft een strijd tegen Amalek, van geslacht tot geslacht.'

Weet u, mijn beste lezer, dat dit altaar heel bijzonder is. In de eerste plaats was het precies 248 jaar geleden, dat er iemand een altaar had gebouwd voor de Heere, namelijk Jacob. We kunnen dat lezen in Genesis 35:7: 'En Jacob bouwde een altaar in Luz in het land Kanaän - dat is Betel - hij en al het volk dat bij hem was, hij noemde die plaats El Betel, omdat God zich daar aan hem geopenbaard had, toen hij vluchtte voor zijn broeder Ezau.'

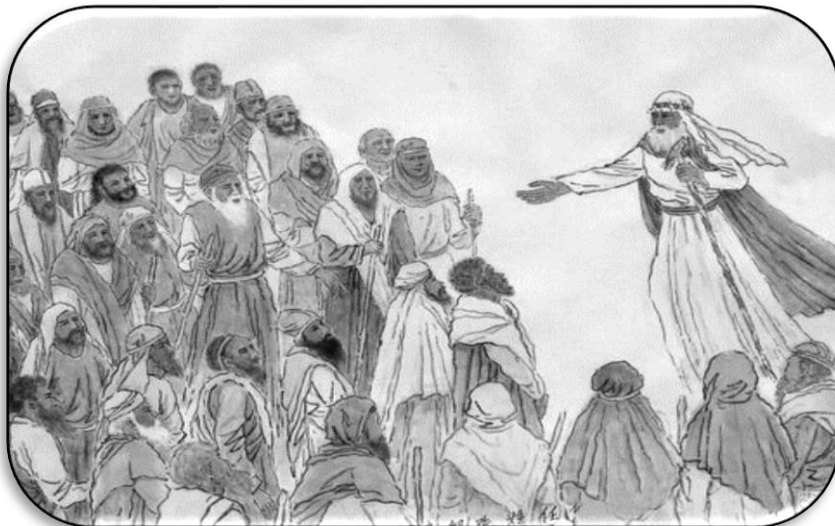
U begrijpt het al: 248 jaar geen altaar voor de Heere. De laatste keer was het gedaan door Jacob te Bethel en waarom? Hij ging zijn broer Ezau ontmoeten. Hij ging met een geweten, dat in brand stond. Nu zoveel jaar later is die strijd weer geweest, tussen het nageslacht van Jacob en dat van Jacobs broer Ezau. Ze waren familie, maar ondertussen! Wel blijkt dat Mozes zijn geschiedenis goed kent en dat hij een dienstknecht van de Heere is.

We gaan verder met onze reis. Mozes krijgt bezoek van zijn schoonvader Jethro. Deze Jethro is een Midianiet en Midian was een zoon van Abraham en Ketura. Abraham heeft aan het einde van zijn leven de zonen van Ketura - het waren er zes - weggestuurd met geschenken, maar erven deden ze niet. Jethro is dus familie van het volk in de woestijn. Mozes was dus getrouwd met een verre achternicht. Jethro is een priester te Midian. Bij deze Jethro was Mozes dus schaapherder geworden na zijn vlucht uit Egypte. Hij was toen naar zijn familie gevlucht.

Als u goed hebt opgelet bij het lezen van uw Bijbel, dan zult u ontdekt hebben, dat er eigenlijk sprake is van een familietragedie, die een grote rol speelt. Ten eerste wordt Jozef door de Ismaëlieten gekocht voor 20 zilverstukken. Dat was een spotprijstje, want een slaaf kostte als het een krachtige man was of een mooie vrouw 30 zilverstukken. Weet u nog welke prijs het Joodse volk betaalde voor hun offer, Jezus? Dat waren 30 zilverstukken. De Ismaëlieten waren uit het geslacht van Abraham middels de weggestuurde vrouw Hagar. Ten tweede: ook de Amalekieten waren familie hebben we al gezien en dus was ook Jethro familie.

Nu na wat jaren komt Jethro zijn schoonzoon bezoeken. Hij brengt volgens Exodus 18:5 de vrouw van Mozes, de dochter van Jethro, Zippora, en ook de twee zonen van Mozes Gersom en Eliëzer mee. Er volgt een heel gesprek. We weten niet alles natuurlijk, want het laatste wat wij van Zippora weten is, dat zij ruzie kreeg met Mozes over de besnijdenis. Nu komt ze terug met haar vader en haar twee zonen. Wat er gezegd is over die ruzie, dat weten we niet. Het wordt ons niet verteld. Wel lezen we, dat Jethro goed op de hoogte is van alles wat er met Mozes en het volk gebeurd is in de afgelopen tijd en in de woestijn.

Wat ik wil opmerken is, dat Jethro bezorgd is. Mozes heeft het veel te druk, als leider van miljoenen mensen onder moeilijke omstandigheden. Leider zijn en tevens rechter zijn, ga er maar aanstaan. 'Je raakt uitgeput', zegt Jethro in Exodus 18:17. 'Daarom moet je 70 mannen aanstellen, die kunnen leiden en rechtspreken.' - Numeri 11:16 - en Mozes doet dat. Dan gaat Jethro weer terug naar Midian.

Wat kunnen wij van Jethro leren? Wat we kunnen leren is, dat veel voorgangers te moe zijn om met rust in hun hart en hoofd over onze geliefde Heiland te spreken. Ze worden opgejaagd met moeten voor de goede zaak. De goede luisteraar hoort het, beste broeders. Je kunt niet over rust spreken, die te vinden is in onze Heere, de grote Rustaanbrenger als je zelf op het spreekgestoelte staat met onrust in je wezen. Mag ik dan een Jethro voor u wezen?

De woestijn Sinai. Nu komen ze op een speciale plaats op hun reis, want verder naar het zuiden is niet mogelijk. Dan kom je in de Rode Zee. Ze komen bij de berg Sinai, nadat ze de verblijfplaats bij de rots Horeb in de woestijn Sin verlaten hebben. Ze komen daar aan volgens Exodus 19:1: 'Op de derde maand na de

uittocht der Israëlieten uit het land Egypte op dezelfde dag, kwamen zij in de woestijn Sinaï.' En in vers 2: 'Israël legerde zich daar tegenover de berg.' Op deze plaats aan de voet van de berg Sinaï blijven ze één jaar.

Het wordt een heel bijzondere plaats, waar grote dingen zullen gaan gebeuren. We gaan eerst met elkaar bezien hoelang ze al onderweg zijn na hun vertrek uit Egypte. Ze komen daar aan bij de berg Sinaï op de eerste dag van de maand Sivan, dat is 1 dag. Vervolgens hebben ze gereisd in de maand Ljjar. Dat zijn 30 dagen en ze zijn gaan reizen op 15^e. dag van de maand Nisan. In die maand dus nog 16 dagen. Opgeteld is dat: $1+30+16 = 47$.

'Nou en?', zult u wellicht zeggen. Maar we gaan verder met wat we kunnen lezen in Exodus 19. Het volk moet zich gaan wassen en verkleden. Daar krijgen ze 3 dagen voor volgens Exodus 19:14. Ja, ze hebben te doen met een ongekend Heilige God. Dat moet heel goed tot hen doordringen, en dat geldt ook voor ons! Soms hoor ik mensen praten over de Heere of het familie is van de groenteboer.

Ze begrijpen altijd wat Hij wil en Hij doet ook altijd, zoals zij het willen. Het is niet goed hoor, mijn beste broeders en zusters. De Heere is heilig en wij toch ook, als het goed is? In 1 Petrus 1:16 staat: 'Wees heilig want Ik ben Heilig.' Mozes is in die drie dagen druk bezig, als ik het zo mag zeggen, met de berg op en weer de berg op.

Steeds openbaart daar de Heere Zich aan Mozes en spreekt met hem. De Heere zegt in Exodus 19:5: 'Nu dan indien u aandachtig naar Mij luistert en mijn verbond bewaart, dan zult u uit alle volken Mij ten eigendom zijn, want de ganse aarde behoort Mij.' En in vers 6: 'En u zult Mij een koninkrijk van priesters zijn en een heilig volk. Dit zijn de woorden die gij tot de Israëlieten spreken moet.'

Mozes vertelt deze woorden eerst aan de oudsten van het volk en daarna aan de rest. En zij zeiden tegen Mozes: 'Zeg maar tegen de Heere alles wat U gesproken heeft, zullen wij doen.' En Mozes gaat weer naar boven. Wat dom van het volk, de Heere had dat helemaal niet van hen gevraagd om alles te doen. Hij had juist het tegendeel gezegd.

Vers 4 zegt: 'Gij hebt gezien, wat ik de Egyptenaren heb aangedaan, en dat Ik u op arendsvleugels gedragen en tot Mij gebracht heb. Nu dan indien gij aandachtig naar mij luistert en mijn verbond bewaart, dan zult gij uit alle volken Mij

een koninkrijk van priesters zijn en een heilig volk.' Ziet u, dat ze door genade gedragen zijn als op arendsvleugels. Hier bij de berg Sinaï maakte de Heere van het volk Israël een koninklijk volk, een koninkrijk van priesters. Ze zijn geworden een koninkrijk en de Heere is hun Koning.

De derde dag. Dan, op de derde dag, gaat de Heere zich aan het volk openbaren. Hij, hun almachtige Koning, gebruikt er Zijn schepping voor. Lees zelf maar eens de verzen 16-18 en 20 van Exodus 19. Ook klinkt er een machtig bazuingeschal. Het gebeurt allemaal op de 50^e. dag na de uittocht. Het is dus de 50^e. dag na hun verlossing uit de slavernij. We hebben, als u goed opgelet hebt, enkel mooie maar ook belangrijke momenten zien voorbij komen. We hebben het al eerder geschreven, de Bijbel staat vol met typologie: beelden van en profetie over onze Heere Jezus. Zo ook hier, veel in deze geschiedenis wijst ons naar de tijd, die nog komen zou.

Enkele wil ik u graag laten zien. Ten eerste de drie dagen: Dat roept toch veel bij ons op niet? Op de derde dag werd door de Heere Jezus het noodzakelijke water veranderd in vreugdedrank - Johannes 2. En ook: Dat de Heere Jezus 3 dagen voor Zijn kruisdood in Bethanië was en op de derde dag gaat de Heere in Jeruzalem aan het kruis.

Daarmee eindigt de eerste schepping, al het oude is voorbij. Maar op de derde dag staat Hij op uit de dood en is Hij de Eersteling van een nieuwe schepping. Een nieuwe tijd is begonnen voor ons, net zoals toen bij hen in de woestijn. Het is toch precies dezelfde volgorde!

Mijn lezer, wat weten wij van de 50^e. dag? Wat gebeurde er in Jeruzalem op de 50^e. dag. In de woestijn kwam de Heere bij Zijn volk als hun Koning en Leider. En wij dan? U weet toch wel wat er op de 50^e. dag gebeurde in Jeruzalem? In Handelingen 2 kunt u dat allemaal lezen. De Heilige Geest kwam toen bij de gelovige wonen.

Mijn beste lezer, ziet u dat ik een fout heb gemaakt? Hebt u het wel goed gelezen? Ja waarschijnlijk wel. Ik schreef het woordje 'bij' en dat is niet goed, het moet zijn 'in'. Wat een verschil zit er in zo'n woordje, maar ook in de praktijk van ons gelovigen, is dat vaak zo'n groot verschil. Want de Heere kwam bij Zijn volk Israël, maar voor de Gemeente kwam hij niet bij maar in. Wat een verschil!

We horen ook zo vaak zeggen: 'Waar twee of drie samenzijn in mijn naam, ben Ik in het midden.' Die tekst bedoelt niet te zeggen, dat de Heere Jezus op de vierde stoel zit bijv., maar dat Hij in die twee of drie is en dat alles om Hem zal gaan, omdat Hij de belangrijkste persoon is, niet omdat Hij onze Koning is geworden, maar omdat Hij ons Hoofd is.

De Heere Jezus is het Hoofd van de gemeente. De Gemeente is geen koninkrijk, maar een lichaam en Hij is het Hoofd, ook ons Hoofd. Dat verschil is zo belangrijk, mijn beste lezers. Dat te begrijpen en te geloven, verandert veel in uw leven en doen. Stel u voor, een lichaam zonder hoofd, wat is dat! Deze dingen gaan wij ook nader overdenken, als wij over de tabernakel gaan na denken.